

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci žalobce **M. G.**, bytem O. 1301/10, Š., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **22. 2. 2017**, č. j. **MPSV-2017/41762-922**, ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. MPSV-2017/41762-922, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále „úřad práce“ nebo

„správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 8. 2016, č. j. 485084/16/OL, kterým byl žalobci na základě žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením (dále „průkaz“) přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1. 6. 2016. Žalovaný toto rozhodnutí změnil tak, že citovanou žádost zamítl.

[2] Žalobce **v žalobě** namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Podle názoru žalobce by měl mít průkaz „ZTP/P“. Správní orgány nepřihlédly ke všemu, co tvrdil žalobce, a nesprávně aplikoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 1 Ads 120/2016 – 21. Žalovaný konstatoval, že žalobce nesplňuje podmínky na přiznání průkazu, protože není osobou, která má těžkou vadu pohybového nebo nosného ústrojí. Přitom podle příslušného posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci (dále „OSSZ“) a příslušného posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) žalobce je osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí a má nárok na průkaz „ZTP“.

[3] Žalobce je trvale upoután na invalidní vozík. Kvůli postižení horních končetin není schopen se udržet na francouzských holích. Dříve ušel s oporou nábytku 10 m, dnes není schopen se ani postavit, vydrží stát jen několik sekund. V exteriéru se pohybuje pomocí invalidního vozíku za pomoci druhé osoby či upraveného vozidla. Žalobcova nemoc se zhoršuje. Do vany se v koupelně nedostane bez pomoci druhé osoby, v koupelně se nedokáže pohybovat s invalidním vozíkem. Nyní trpí inkontinencí, nespavostí a depresemi.

[4] Žalobce byl do 31. 5. 2016 držitelem průkazu „ZTP“. Protože jeho platnost končila a žalobcův stav se zhoršil, požádal o průkaz „ZTP/P“. Žalobci je vytýkáno, že podal žádost o změnu nároku, a že měl podat žádost o nový průkaz. Taková žádost by však musela být zamítnuta podle § 45 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) z důvodu duplicity. Navíc obvyklá praxe a doporučení úřadu práce bylo podání žádosti o změnu nároku. Odvolání žalobce podával z důvodu, že mu náleží průkaz ZTP/P, a nikoli ohledně platnosti.

[5] Dále žalobce namítl, že před vydáním rozhodnutí byl dne 17. 2. 2017 seznámen s posudkem, podle kterého má nárok na průkaz ZTP, s čímž nesouhlasil, ale nebyl seznámen s možností zamítnutí žádosti, proto se k zamítnutí nemohl vyjádřit.

[6] Žalobce dne 13. 6. 2017 doložil soudu znalecký posudek MUDr. V. L. a navrhl ho jako důkaz. Při jednání soudu byl tento posudek proveden jako důkaz.

[7] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobce uplatnil dne 27. 4. 2016 žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, když do 31. 5. 2016 měl nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (od roku 2015 na základě přechodu přiznaného průkazu mimořádných výhod III. stupně osvědčených průkazem ZTP/P). Úřad práce požádal o posouzení

schopnosti pohyblivosti a orientace žalobce OSSZ. Ta vypracovala posudek, podle kterého je žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra.

[8] Na základě tohoto posudku vydal úřad práce rozhodnutí, kterým žalobci přiznal nárok na průkaz „ZTP“. Na základě odvolání a žádosti žalovaného zpracovala PK MPSV posudek, podle kterého je žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a jde o zdravotní stav podle odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Platnost posudku byla stanovena trvale.

[9] Žalovaný na základě shromážděných podkladů změnil rozhodnutí úřadu práce tak, že žádost zamítl.

[10] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 1 Ads 120/2016 – 21, platí, že pokud žadatel podá žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, a to nikoli na nižší stupeň, žádost se zamítne a o případném nároku je třeba vést samostatné řízení. Protože úřad takto nepostupoval, žalovaný žádost zamítl v odvolacím řízení. V daném případě úřad práce vydal žalobci průkaz „ZTP“ a tento průkaz úřadu práce dosud vrácen nebyl.

[11] Námitka žalobce, že posudek PK MPSV je nesprávný, nekonzistentní a zmatečný, není odůvodněna. Posudek vycházel z aktuální lékařské dokumentace a odpověděl na námitky žalobce. U žalobce nebylo zjištěno a prokázáno podstatné omezení pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace.

[12] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 22. 2. 2017.

[13] **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 22. 5. 2006 byly žalobci na základě posudku OSSZ ponechány mimořádné výhody III. stupně s platností do 31. 5. 2016.

[14] Dne 27. 4. 2016 podal žalobce žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

[15] Podle **posudku** OSSZ Olomouc byl žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. a jde o zdravotní stav podle odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. s platností od 1. 4. 2016 trvale.

[16] **Rozhodnutím** úřadu práce byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1. 4. 2016 trvale.

[17] V **odvolání** žalobce namítal, že jeho stav odpovídá postižení typu „ZTP/P“ a je vadou, když posudková lékařka vychází ze sociálního šetření ze dne 22. 4. 2016. Toto šetření nebylo uvedeno jako podklad rozhodnutí. Nebylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, zejména k lékařským zprávám, ani k tomu, že se žalobce v exteriéru pohybuje pomocí motorového vozidla. Posudkový lékař uvedl, že sociální šetření je plné rozporných údajů.

[18] Dne 14. 12. 2016 žalobce převzal průkaz ZTP.

[19] Podle podrobného posudku OSSZ ze dne 15. 6. 2016 jde u žalobce o těžké funkční postižení. Mj. je v posudku uvedeno, že žalobce byl zastižen v autě, když jel na nákupy, ve vozidle nebyl invalidní vozík.

[20] Podle záznamu z kontroly využívání příspěvku na péči vypláceného žalobci ze dne 4. 5. 2016 byl žalobce zastižen v osobním automobilu jako řidič. Po vyzvání k rozhovoru mu šla družka domů pro invalidní vozík, který v automobilu nebyl.

[21] Podle posudku PK MPSV je žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. a jde o zdravotní stav podle odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. s platností od 1. 4. 2016 trvale.

[22] Žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí.

[23] V **rozhodnutí o odvolání** žalovaný popsal správní řízení a dvojí posouzení zdravotního stavu žalobce a uzavřel, že mu náleží nárok pro přiznání nároku na průkaz ZTP. Předchozí nárok na průkaz ZTP/P vycházel z vyhlášky č. 182/1992 Sb., která byla od 1. 1. 2012 zrušena. Žalobce nesplňuje nárok na průkaz ZTP/P a kritéria podle odst. 3 písm. d) a ž f) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.

[24] K námitce žalobce, že bylo chybně přihlédnuto k sociálnímu šetření ze dne 22. 4. 2016, žalovaný uvedl, že nechal vyhotovit nový posudek PK MPSV, bez vazby na sociální šetření, a výsledek posouzení byl shodný jako u OSSZ. Žalovaný vyhodnotil posudek PK MPSV jako úplný, přesvědčivý, dostatečně zdůvodněný a odpovídající kritériím podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.

[25] Protože žalobce požádal o prodloužení doby platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem ZTP/P, avšak na základě posudků OSSZ a PK MPSV byl prokázán stav odpovídající nároku na průkaz ZTP, musel žalovaný žádost zamítnout.

[26] Ze **znaleckého posudku** MUDr. V. L. ze dne 6. 6. 2017 soud zjistil, že znalec provedl vlastní vyšetření žalobce dne 11. 4. 2017, které popsal. Znalec dále popsal podrobně zdravotní stav žalobce, vč. udávané imobility poslední roky a úplné inkontinence dle nálezu neurologa ze srpna 2016. Z posudkového hlediska znalec vyjádřil závěr, že žalobce je osobou s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem provázeným zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti ve smyslu § 34 odst. 4 a § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. ve znění zákona č. 313/2013 Sb. Jde o zdravotní stav podle odstavce 3 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Nelze prokázat poruchu orientace ani poruchu autistického spektra. Trvá platnost průkazu ZTP/P a protože je stav trvalý, lze platnost ponechat bez časového omezení.

[27] Znalec v posudku uvedl, že posouzení žalobce u OSSZ a PK MPSV považuje za posudkový omyl. Oba posudkové orgány nedospěly k závěru o nároku na průkaz ZTP, přestože veškerá doložená dokumentace dostatečně popisuje zdravotní stav a konstatuje imobilitu ve všech lékařských zprávách. Není zřejmé, z jakého důvodu závěr PK MPSV není v souladu se zjištěními z doložené zdravotnické dokumentace, kterou PK MPSV měla k dispozici. PK MPSV provedla posouzení bez přítomnosti žalobce. Znalec již v roce 2014 posuzoval zdravotní stav žalobce ve věci stupně závislosti, který byl ve stupni III a nyní je ve stupni IV. Podle znalce zdravotní stav žalobce jednoznačně naplňuje posudková kritéria přiznání průkazu ZTP/P. U žalobce jde o zvláště těžkou poruchu pohyblivosti na základě závažného postižení tří funkčních celků pohybového ústrojí – hrudník, páteř, pánev, končetina. Stav odpovídá i funkčnímu postižení podle písm. e) odstavce 3 – funkční ztráta dolních končetin se ztrátou opěrné funkce. Nedůvodnost rozhodnutí napadeného žalobou spatřoval znalec i v tom, že žalovaný uvedl na straně 4 rozhodnutí, že žalobce trpí závažným neurologickým onemocněním a že je objektivně prokázáno těžké distální postižení periferních motorických a senzitivních nervů, těžká akroparéza horních i dolních končetin s těžkým funkčním omezením, což vede i k druhotným bolestem zad. Nepřímo je v rozhodnutí popisována i imobilita, kde je uváděna sporná schopnost stoje na levé dolní končetině s oporou.

[28] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[29] Předně krajský soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2012, č. j. 1 Ads 120/2016 – 21, citovanými oběma účastníky řízení, podotýká, že žalovaný aplikoval právní názor o nutnosti zachovat předmět řízení vymezený žádostí žalobce správně. V případě zaujetí názoru, že zdravotní postižení žalobce odpovídá nároku na průkaz „ZTP“, byl žalovaný povinen žádost zamítnout.

[30] Jinou otázkou je posouzení zdravotního postižení žalobce.

[31] Průkaz osoby se zdravotním postižením se poskytuje osobám starším 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti

nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra (§ 34 odst. 1 věty první zákona č. 329/2011Sb.).

[32] Podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "ZTP" (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*

[33] Podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "ZTP/P" (průkaz ZTP/P) má osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.*

[34] Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

[35] Při rozhodování nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek schopnosti pohyblivosti a orientace osoby. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009 – 59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009 – 104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 – 53, stěžejní, že „[p]osudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek

úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013 – 22).

[36] Žalovaný odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že žalobce má nárok na průkaz ZTP a nárok na průkaz ZTP/P nesplňuje. Podle posudkové komise a žalovaného žalobce nemá zdravotní postižení uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., jmenovitě v bodě 3.

[37] Podle tohoto bodu se za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

- a) anatomická ztráta dolní končetiny v kolenním kloubu nebo výše, interiérový uživatel protézy nebo odkázanost na invalidní vozík z uvedeného důvodu,
- b) anatomická ztráta dolních končetin v bércích nebo výše,
- c) anatomická ztráta horních končetin v úrovni lokte nebo výše nebo anatomická ztráta horní a dolní končetiny v úrovni paže a stehna,
- d) funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce a současná funkční ztráta horní končetiny,
- e) funkční ztráta dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí,
- f) zvláště těžká porucha pohyblivosti na základě závažného postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí; funkčním celkem se rozumí hrudník, páteř, pánev, končetina,
- g) disproporční poruchy růstu provázené závažnými deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška nepřesahuje po ukončení růstu 120 cm,
- h) multiorgánové selhávání dvou a více orgánů nebo ztráta imunity spojené se zvláště těžkým postižením orientace nebo pohyblivosti,
- i) celková ztráta sluchu podle Fowlera 85 % a více s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči i přes nejlepší korekci (oboustranná praktická nebo úplná hluchota) u osoby mladší 18 let věku,
- j) neúplná (praktická) nevidomost obou očí, kterou se rozumí zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí 1/60, 1/50 až světlocit se správnou světelnou projekcí nebo omezení zorného pole do 5 stupňů kolem centrální fixace, i když centrální zraková ostrost není postižena, nebo úplná nevidomost obou očí, kterou se rozumí ztráta zraku zahrnující stavy od naprosté ztráty světlocitu až po zachování světlocitu s chybou světelnou projekcí,

k) kombinované těžké postižení sluchu a zraku (těžká hluchoslepota) funkčně v rozsahu oboustranné těžké nedoslýchavosti až hluchoty, kterou se rozumí ztráta sluchu podle Fowlera horší než 65 %, a oboustranná těžká ztráta zraku, kterou se rozumí zraková ostrost s korekcí, kdy maximum je menší než 3/60, minimum lepší než 1/60,

l) střední, těžká nebo hluboká mentální retardace nebo demence, je-li IQ nižší než 50,

m) psychické postižení se ztrátou duševních kompetencí, s neschopností komunikace a orientace včetně nízkofunkčního typu autismu,

n) neurodegenerativní postižení s akinézou, mnohočetnými velmi těžkými hybnými komplikacemi a těžkými neuropsychickými projevy.

[38] Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.

[39] Na druhé straně byl v soudním řízení správním proveden důkaz znaleckým posudkem, podle kterého žalobce splňuje podmínku bodu 3 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Podle znalce ze zdravotnické dokumentace žalobce vyplývá zvláště těžká porucha pohyblivosti na základě závažného postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí; funkčním celkem se rozumí hrudník, páteř, pánev, končetina.

[40] S ohledem na požadavek důkladného zkoumání přesvědčivosti a úplnosti podkladových posudků dospěl soud k následujícím závěrům.

[41] Posudek PK MPSV a posudek znalce se shodnou v tom, že žalobce trpí zejména hereditární senzomotorickou neuropatií I. typu (Charcot-Marie-Tooth), prokázanou EMG. Podle posudkové komise trpí žalobce těžkou akroparézou horních i dolních končetin. Podle znalce jde o těžké progresivní kvadraparetické postižení (ochrnutí končetin). Podle znalce se onemocnění projevilo ve věku 5 let a v 90. letech 20. století žalobce prodělal několik korekčních operací dolních končetin, kde je nález výraznější. Znalec ochrnutí jednotlivých končetin podrobně popsal.

[42] Posudková komise i znalec se ve svém hodnocení ztotožňují i ve výčtu dalších nemocí žalobce. Neshodnou se v tíži zdravotního postižení žalobce. Posudková komise podtrhuje, že se u žalobce nejedná o ztráty končetin ani jejich opěrných funkcí a ani o zvláště těžkou poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. Znalec poukazuje na svůj předchozí posudek k závislosti žalobce s tím, že v roce 2014 posuzoval stav žalobce jako odpovídající třetímu stupni závislosti, nyní jde již o čtvrtý stupeň. Dále znalec zdůrazňuje, že žalobce již v roce 2014 byl imobilní, jak se podává rovněž ze zdravotnické dokumentace. Podle znalce se u žalobce jedná o závažné postižení tří celků pohybového ústrojí (hrudník, páteř, končetina, pánev). Stav žalobce rovněž odpovídá písm. e) bodu 3 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. – funkční ztráta obou končetin se ztrátou opěrné funkce. Znalec poukázal na to, že shora popsany

stav žalobce a jeho imobilita jsou slovně vyjmenovány ve výčtu diagnóz a popisu zdravotního stavu žalobce v posudku PK MPSV i rozhodnutí žalovaného. Posudkový závěr však neodpovídá zjištěnému zdravotnímu stavu.

[43] Soud uzavírá, že provedl dokazování o zdravotním stavu žalobce správním spisem, zahrnujícím posudky o zdravotním stavu žalobce vypracované ve správním řízení. V průběhu soudního řízení žalobce doložil znalecký posudek, který soud provedl při jednání jako důkaz. Stojí tu tak vzájemně si odporující důkazy. Sporná zůstává otázka, zda žalobce naplňuje kritéria písm. f) bodu 3 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., příp. písm. e) téhož ustanovení. Protože jde o otázku odbornou, lékařskou, nemůže si o ní učinit soud úsudek sám, stejně jako žalovaný. K vyřešení této otázky je třeba dalšího dokazování. Soudní řízení správní ovládá princip subsidiarity, podle kterého soud nezasahuje nad nutnou míru do činnosti správních orgánů a jejich činnost zásadně nenahrazuje. Ostatně, součástí soudu nejsou odborní lékaři, kteří by například zasedali jakožto členové senátu a podíleli se na rozhodnutí soudu. Naopak, správní orgány mají k dispozici odborné lékaře – žalovaný může požádat o posouzení posudkové komise; úřad práce může požádat o posouzení OSSZ.

[44] Proto soud nedoplňoval dokazování dalším doplňujícím nebo revizním posudkem znalce či ústavu, a to také proto, aby také nezvyšoval náklady řízení účastníkům řízení. Podle § 2 odst. 4 správního řádu nelze činit rozdíly mezi podobnými případy, proto žalovaný vezme v potaz v této věci i skutečnosti zjištěné ve věcech sp. zn. 72 Ad 14/2017 a 72 Ad 16/2017.

[45] Vzhledem k výše uvedenému, zejména s přihlédnutím k citaci z posudků PK MPSV a znalce, soud dospěl k závěru, že po provedeném dokazování nebyla objasněna aplikace písm. f) bodu 3 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. na případ žalobce a je třeba dalšího odůvodnění rozhodnutí a případně dalšího dokazování dle úvahy žalovaného. Přitom je třeba, aby žalovaný vzal v potaz důkaz provedený soudem - znalecký posudek MUDr. V. L. - a s jeho závěry se řádně vypořádal.

[46] Protože nebylo provedeno osobní vyšetření žalobce posudkovou komisí, žalovaný či posudková komise zváží, zda je ho v dané věci třeba. Právě osobní vyšetření posuzované osoby ve správním řízení je způsobilé vyvrátit dosavadní pochybnosti o zdravotním stavu a případné její námitky podávané v průběhu správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014 – 25). Znalec provedl vyšetření žalobce osobně dne 11. 4. 2017. Žalovaný jej v dalším řízení vezme plně v potaz.

[47] Na závěr zdejší soud poukazuje na to, že v oblasti sociální ochrany je zapotřebí postupovat důkladně, a to platí zejména, jsou-li mezi jednotlivými posouzeními rozpory, posuzovaná osoba vůči posouzení setrvale vyslovuje námitky a posudky nejsou jednoznačné, přesvědčivé a úplné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Ads 262/2015 - 34). Při posuzování nároku na průkaz osoby zdravotně postižené se musí správní orgány vypořádat se všemi podklady a argumenty zjištěnými ve správním řízení, včetně rozporů

v lékařských zprávách či rozporů mezi lékařskými zprávami či posudky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014 – 25).

[48] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve sporu v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit znalečné, které žalobce doložil daňovým dokladem č. 28/17 ze dne 6. 6. 2017.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc dne 23. 8. 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Š. H.